

අමල් බිජේ

සිඩ්‍රු වෙනත් සිංහ

අමල් බිංදු

(පැරුණී ජනකතාවකි)

විසිදුතු පොතක්

පැංචිට දුරුවෙක් උපදින්න ඇවිත්. සිනි කැකිරි කන්න හිතිලා.

පැංචා, පැංචී ගේ සැමියා, හේතුව ගිහින් සිනි කැකිරි ඇට තවානේ දැමීමා පැල වෙන්න.

සිනි කැකිරි ඇට පැල වෙලා කැකිරි පල ගත්තහ ම ඉදත්තු කැකිරි ගෙදර ගේන්න වෙනවා. ඒ නිසා පැංචී පන් මල්ලක් වියන්න පටන් ගත්තා.

ටික දිනකින් සිනි කැකිරි හොඳට පැහිලා ඉදත්තා. පැංචියි පැංචායි හේතුව ගියා. කැකිරි කඩිල මල්ල පිරේවිවා.

මේ අතර පැංචා දර මටියකුත් එකතු කරගෙන. ගෙදර ගෙනිහින් බත් උයන්න.

පුදුමෙක මහත! සිනි කැකිරි වැල පූග ම පැංචිට දුරුවා ලබුතා.

කැකිරි මල්ලයි, දර මටියයි, දුරු පැටියා යි එක වර ගෙදර ගෙනියන්න බේ.

මොනාවා ද ඉස්සර පෙලා ගෙදර ගෙනියන්න ඕන කියමින් පැංචියි පැංචායි කළ්පනා කළා. අන්තිමේ ද කැකිරි මල්ලයි, දර මිටියයි ගෙදර ගෙනිහින් තියලා, දරුවා ගෙනියන්න පසු ව එන හැටියට නීරණාය කළා.

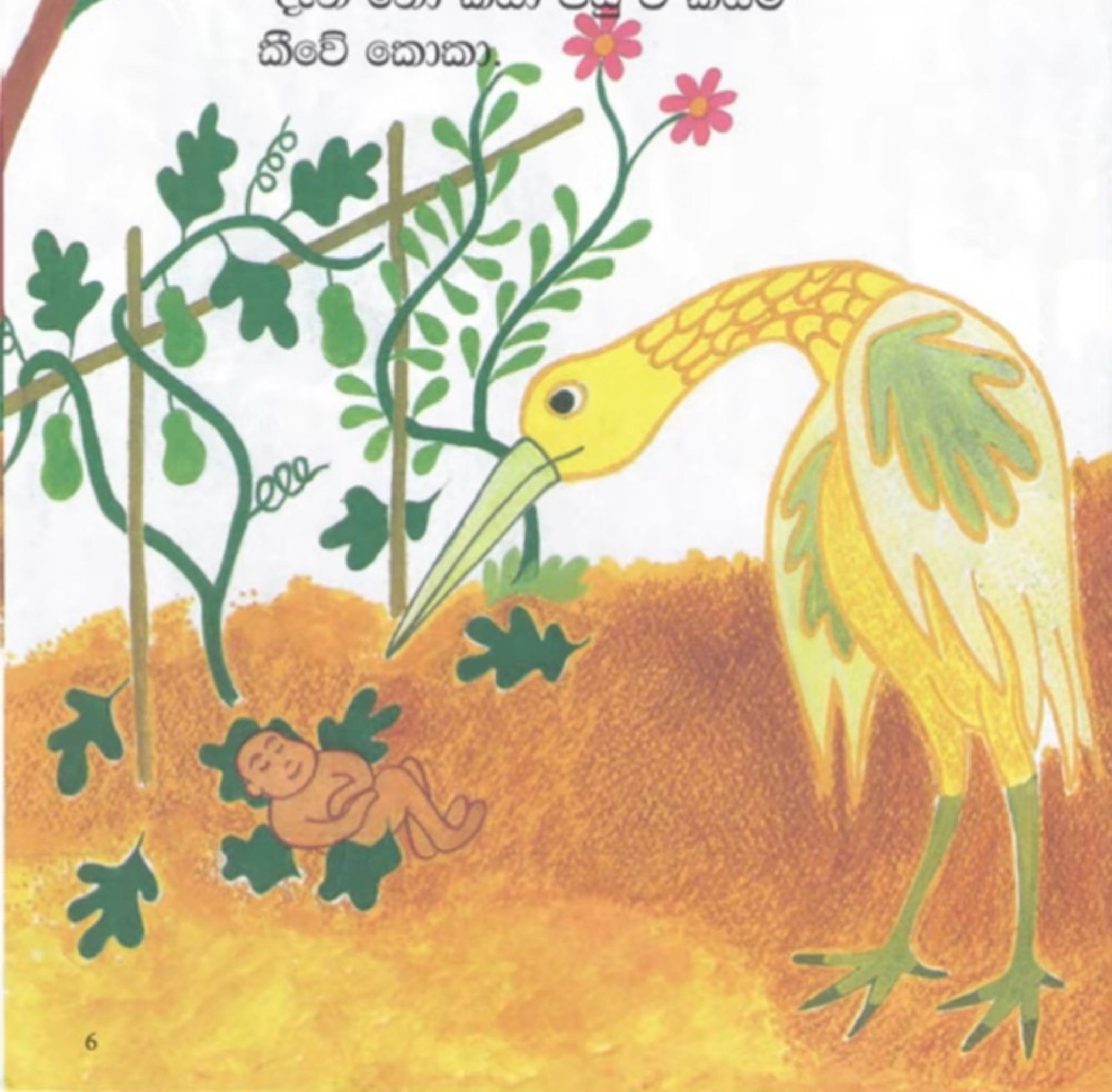
එහෙම හිතලා දරු පැටියා කැකිරි වැල යට තියලා පැංචියි පැංචායි ගෙදර ගියා.

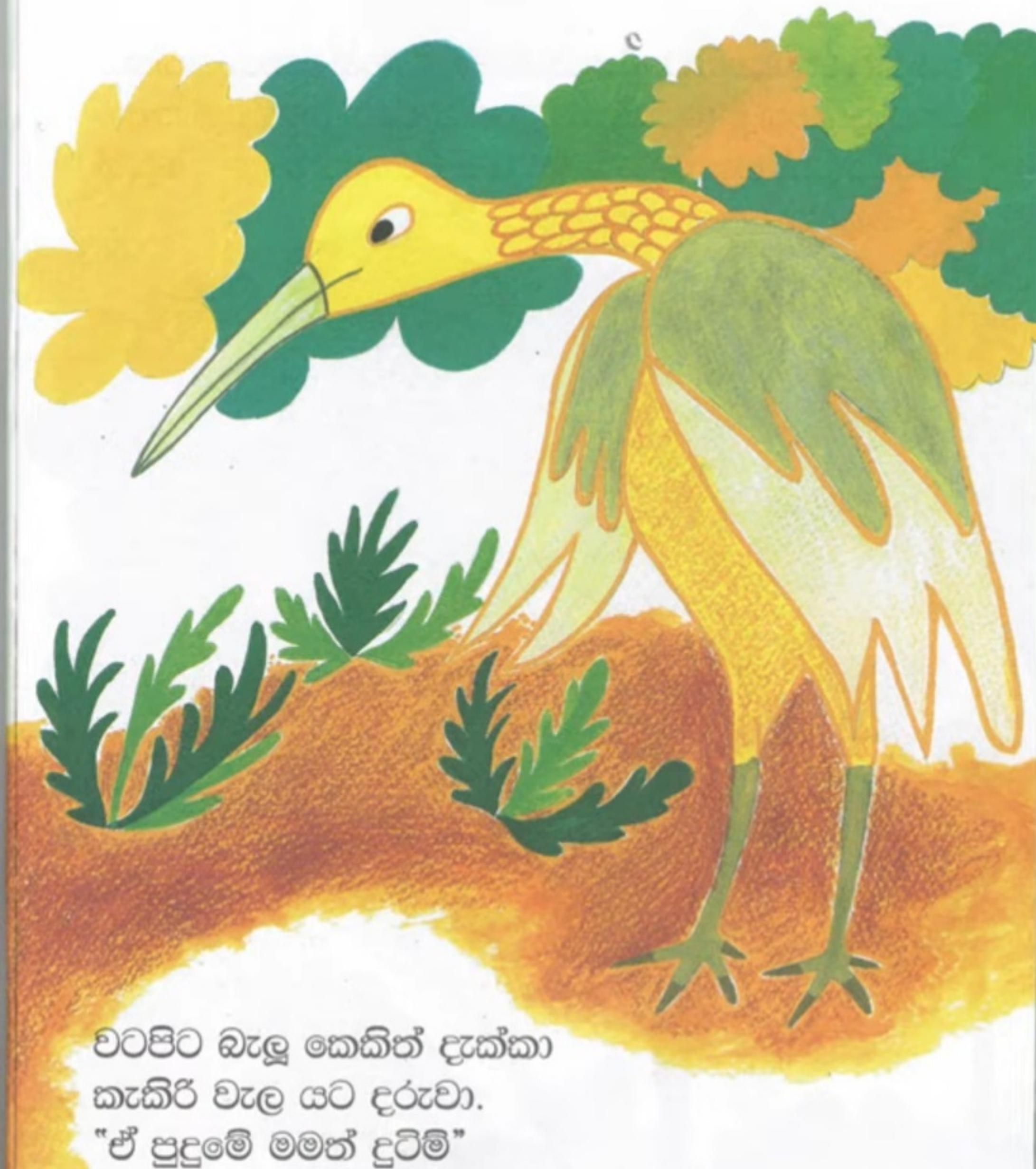

මෙ අතර කොකොක් සහ කේකියක් එ තැනට
ආවේ කන්න මොකුත් සොයමින්. සිනි කැකිරි
වැල යට සිරි දුරුවා පළමුවෙන් දැක්කේ
කොකා.

"පුදම දෙයක් දුටීම් දුටීම්,
දැන් නො කියා පසු ව කියම්"
කිවේ කොකා.

වටපිට බැලු කෙකින් දැක්කා
කැකිරි වැල යට දරුවා.
"ඒ පුදුමේ මමන් දුරීම"
කියමින් කෙකි දරුවා සිටි තැනට ගියා.

කෙකියි කොකාසි වැල්පොටටල් කැලෙන් සොයාගත්තා.
වැල් කුඩායක් හදාගත්තා. දුරුවා ඒකේ තැන්පත් කළා.
හොටට්ලින් සිංහැගෙන අහසට පිශාසර කළා. මවුන්
ගේ ගෙදරට දුරුවා ඇරෙන ගියා.

ගෙදරට ගෙනිවිව දුරුප්‍රාට කෙකියි, කොකාසි නමක් දැමීමා අමල් බිසේෂ් කියලා. මේ කොත් ගෙදර තව සිටියා බළලකුයි ගිරවකුයි.

රික කලකින් අමල් බිසේෂ් ඉතා ම ලස්සනා තරුණෝයක් වුණා. කෙකි තිවිවා කොකාට, “අපේ ද අමල් බිසේෂ් හැඩිකාර යි. අපි ගිහින් මුහුදේ කිමිදිලා මුතු වැල් ගෙනෙමු, දීම පළන්දුන්න.”

ද්‍රව්‍යක් මේ දෙන්නා අමල් බිසේෂ්ට කිවා, “දුවේ, අපි දුට පළදින්න මුහුදේ කිමිදිලා මුතු වැල් ගේන්න යනවා. අපි ආපසු ගෙදර එන කල් පරෙස්සමෙන් ඉන්න ඕනෑ.”

“බළල් අයියා ගේ කසම වේල අඩු කරන්න එපා, ලිපේ ගින්දර නිවෙන්න දෙන්න එපා, ගෙයි දොර අරින්න එපා,” මෙහෙම කියලා කෙකියි කොකාසි පියාසර කලේ මුහුදේ කිමිදෙන්න.

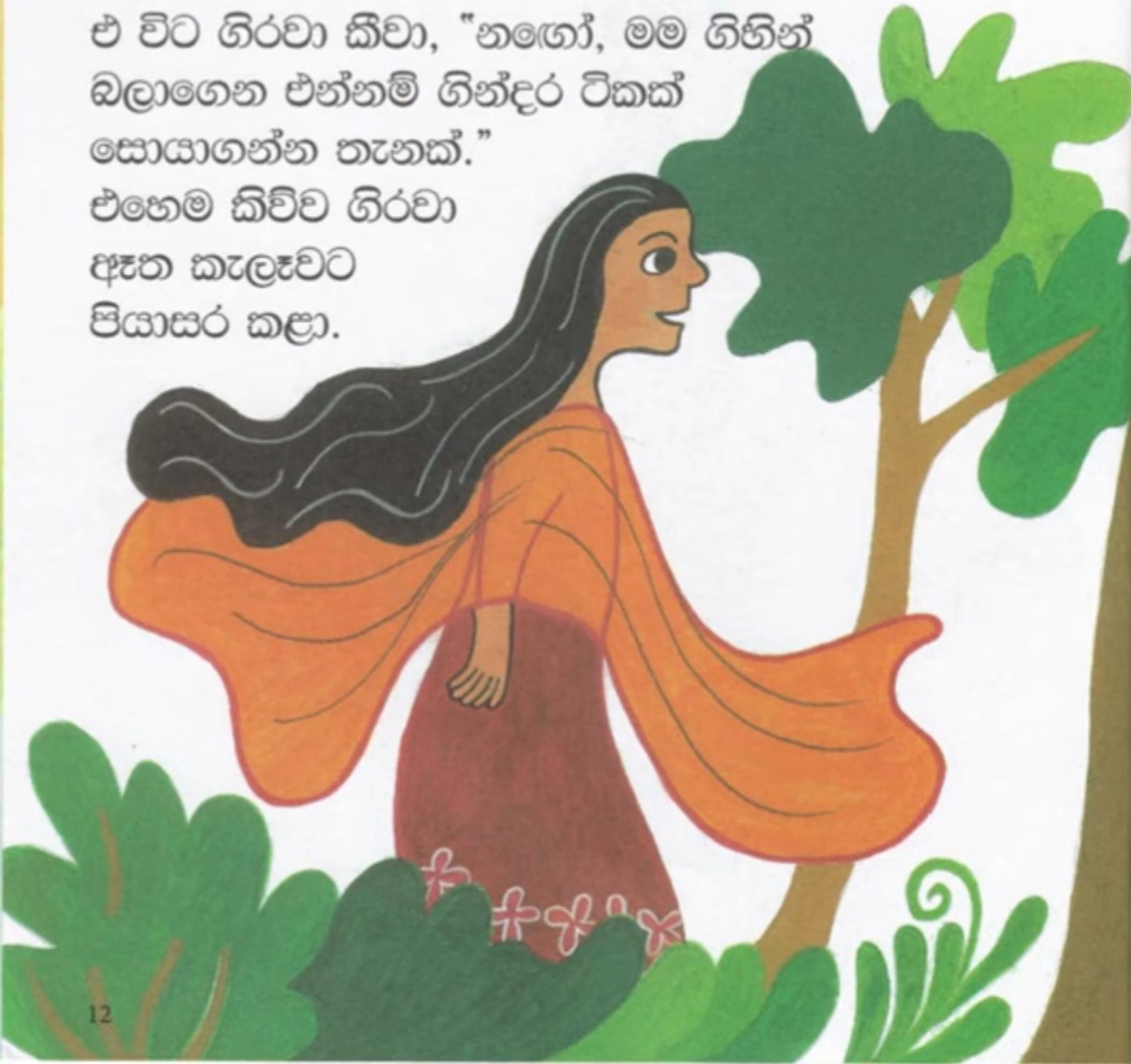

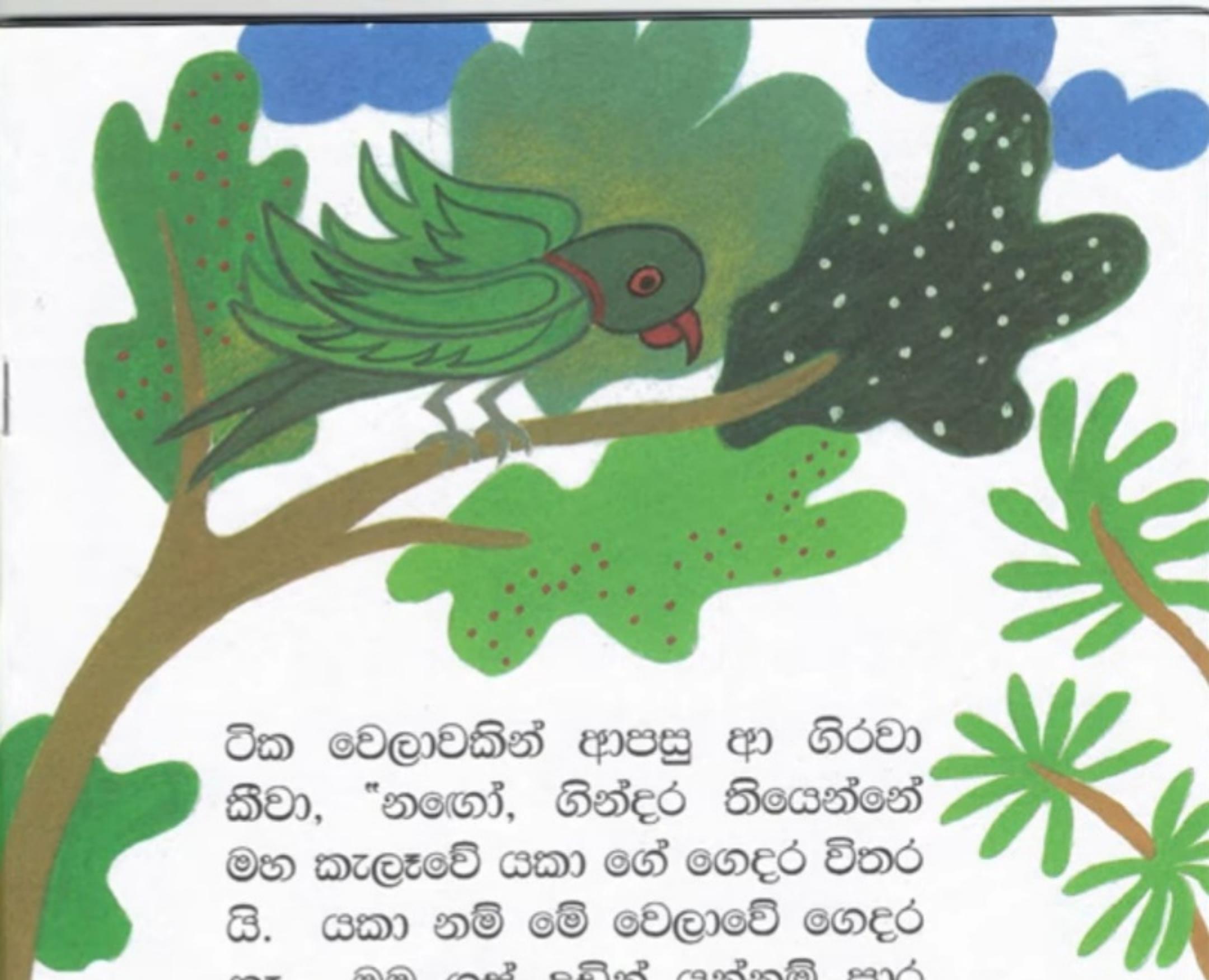
පසු ව ඇ හිමිදිරි උදේ බලා අතුරුදුහන් වෙලා. ලිපේ
ගින්දරත් නිවිලා. "බලල් අයියා ගේ කැම වේල අඩු
වෙන්න ඇති," අමල් බිසේ සිතුවා.

අමල් බිසේ ගිරවාට කතා කළා. "ගිරා අයියේ, බලල්
අයියා ගෙදර නෑ. ලිපේ ගින්දරත් නිවිලා."

එ විට ගිරවා කිවා, "නගේ, මම ගිහින්
බලාගෙන එන්නම් ගින්දර රිකක්
සොයාගන්න තැනක්."

එහෙම කිවිව ගිරවා
ඇත කැලැච්චට
පියාසර කළා.

වික වෙලාවකින් ආපසු ඇ ගිරවා
කිවා, “නගේ, ගින්දර තියෙන්නේ
මහ කැලක්වේ යකා ගේ ගෙදර විතර
යි. යකා නම් මේ වෙලාවේ ගෙදර
නය. මම ගස් උඩින් යන්නම් පාර
පෙන්නාගෙන. නගා පහළ ගස්
අතරින් අභිදුගෙන එන්න.”

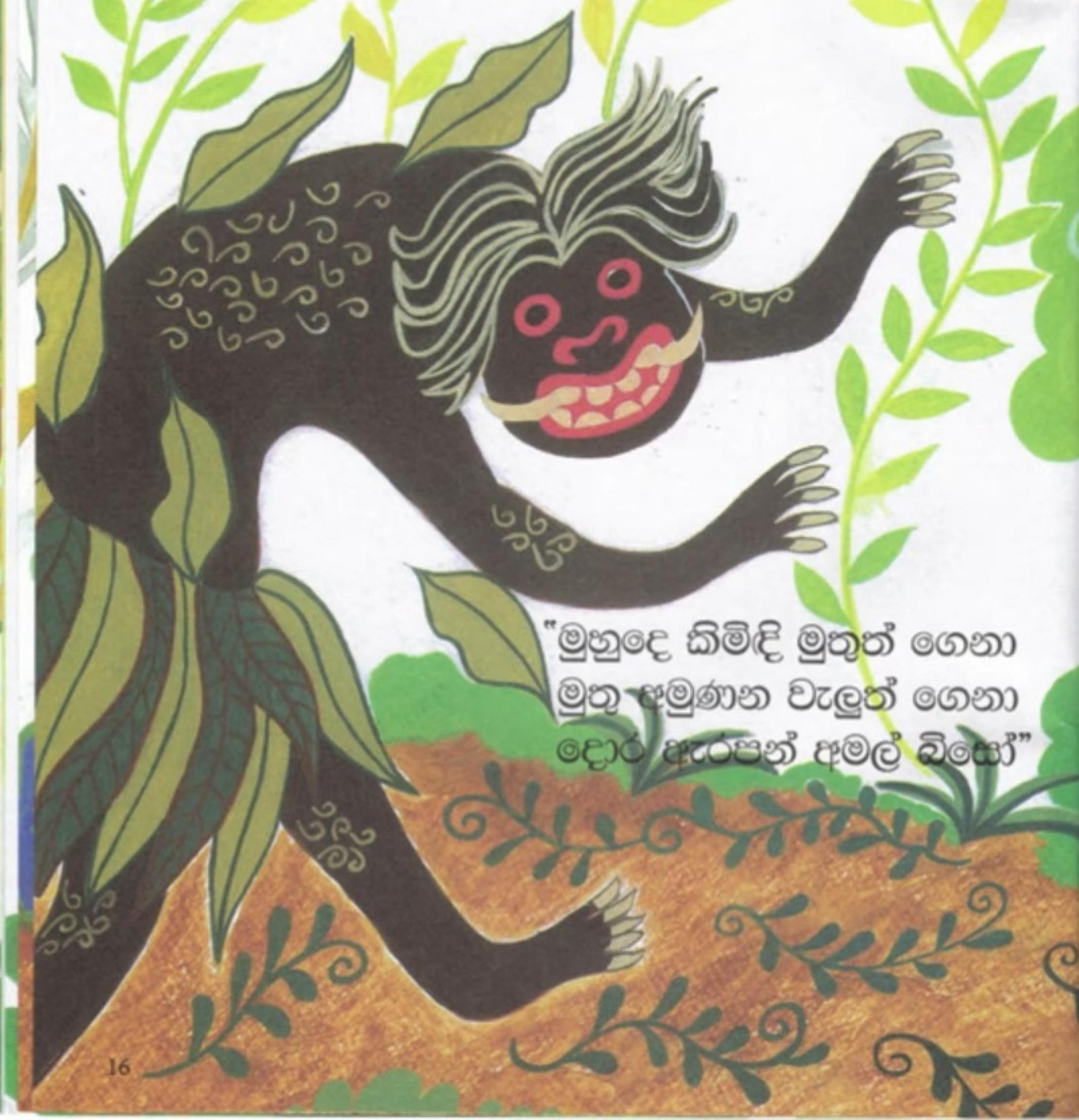
ගිර්වා ගියේ ගස්වලට උසින්. අමල් බිසේ පහප ගස් අතරින්. ඔහොම ගිහින් අමල් බිසේ යකා ගේ ගෙදුරට ගියා. යකා ගේ බිරිය ආහුවා අමල් බිසේ ගෙන්, ආප්‍ර කාරණාව.

"මසත්තියනි, මට ගින්දුර රිකක් දෙන්න," අමල් බිසේ බොහෝ ම යටහත් පහත් ව දි ඉල්ලවේ.

"මේ නම් අපේ ඇඟත්තාට රුස කැමක්," යකා ගේ බිරිය සිතුවා. අමල් බිසේ ගෙන් ඇය ගෙන සියලු ම විස්තර ඇහගත්තා. ඊට පසු හිල් පොල්කටුවකට අඟී පිරේවා. ඊට උසින් ගිනි පුපුරු රිකක් තිබිබා. අඟී දැමීමේ හිල් පොල් කටුවෙන් මග දිගට හැලෙන්න. අමල් බිසේ ගෙදුර යන තෙක් මග දිගට අඟී හැලුණා.

ගෙදර ආ යකා, බේරිය ගෙන් අමල් බිසේය් ගැන සියලු
ම තොරතුරු දැනුගත්තා. අප් වැට්ටිව පාර දිගේ
ගියේ අමල් බිසේය් ගේ ගෙදරට. ගිහින් දොරට තට්ටු
කරලා, කටහඩ මාරු කරලා කිවා:

“මුහුදේ කිමිදී මුතුත් ගෙනා
මුතු ප්‍රමුණන වැලුත් ගෙනා
දොර අයරුපන් අමල් බිසේය්”

ඒ විට දොරකඩ මුරදෙගා ගහේ සිටි ගිරවා කිවා:

"මහුදෙ කිමේදි මුතුත් නැතේ
මුතු අමුණාන වැලුත් නැතේ
දොර නාරින් අමල් බිසෝ"

මහ කේන්තියකිනුයි යකා ගිරවා කන්න පැන්නේ.
ගිරවා අසත කැලැවට
පියාසර කළු.

යකා නැවැත වරක් ගේ දුරකඩට ආවා. කටහඩ
වෙනත් විදියකට මාරු කරලා යි කිවේ:

"මුහුදේ කිමිදි මුතුත් ගෙනා
මුතු අමුණාන වැලුත් ගෙනා
දුර ඇරපන් අමල් බිසේ"

එ විට දුරකඩ මුරදෝගා ගහ කිවා:

"මුහුදේ කිමිදි මුතුත් නැතේ
මුතු අමුණාන වැලුත් නැතේ
දුර නාරීන් අමල් බිසේ"

යකා පැන්න ගමන් මුරදෝගා ගහ දෙකට තුනට කැඳුවා.
ඒ පැහැදිලි ගෘෂ්ම ගෙවා ඇඟිල් පැහැදිලි.

නැවැත වරක් යකා අමල් බිසේ ගේ දුරකඩට ඇවිත
වෙනත් විදියකට කටහඩ මාරු කරගෙන යි කිවේ:

"මුහුදේ කිමිදි මුතුත් ගෙනා
මුතු අමුණාන වැලුත් ගෙනා
දුර ඇරපන් අමල් බිසේ"

ඒ විට දොරකඩින් ගලා බසින ගැ
කිවේ:

“මහුදේ තිමිදි මුතුත් නැතේ
මුතු අමුණා වැලුත් නැතේ
දොර නාරීන් අමල් බිඳයා”

ඉවසා දරා ගත නොහැකි වූ
කේන්තියකිනුයි යකා ගැටි පැන්නේ.
ගෙග් වතුර බිගෙන බිගෙන ගියේ නො
නවන්වා. කො පමණ ගෙග් වතුර
බිවත් යකාට බැරි වුණා ගෙග් වතුර
බිලා ඉවත් කරන්න. වතුර බිලා බිලා
යකා ගේ බස විශාල වුණා. අන්තිමට
බස පැසිනා. ගලා බසින ගෙග් වතුර
එක්ක යකා ගිය පහළට පා වෙලා
ගියා.

රික වෙලාවකට පසු ව
පරිසරය සන්සුත් වුණා.

ඒලියේ දොරකඩ
පියාපත් සලන
සද්ධයක් අමල්
බිසේට් ඇතුනු.
කොක් මවුපියන්
කතා කපා.

"මුහුදේ කිමිදි මුතුත් ගෙනා
මුතු අමුණන වැලුත් ගෙනා
දොර අරින්න අපේ දුෂේ"

අමල් බිසේ දොර ඇරියා. මවුපියන් අස
ආදරයෙන් පිළිගත්තා. කොකායි, කොකියි
අමල් බිසේ මුතු වැල්වලින් සැරසුවා.

"හැඩ රෑව ඇති අමල් බිසේ
අපේ ආදර අමල් බිසේ
දුක් කරදුර පසු කරගෙන
ප්‍රය ගත්තා අමල් බිසේ"

කොකායි, කොකියි, අමල් බිසේයි හොඳ පවුලක්
හැරියා බොහෝම සනුටින් ඒ ගෙදර පිටත් වුණා.

අමුතු අමුතු අය ඇත්තේ
ප්‍රතේ දැවී නුකී වටේ
ලැඹල්වලට අහු නොවන්න
අමුත්තනට නොරැවටෙන්න.